

Sygn. akt I C 2970/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 czerwca 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.

przeciwko M. G.

o z a p ł a t ę

I. zasądza od pozwanego M. G. na rzecz strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. kwotę 1.125,61 zł (słownie: jeden tysiąc sto dwadzieścia pięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 01 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2970/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. domagała się zasądzenia od pozwanego M. G. kwoty 1.125,61 zł z ustawowymi odsetkami dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

Żądanie oparła na twierdzeniu, że w 2013 roku pozwany zakupił u powódki towar, którego ilość i wartość wynika z faktur, które stwierdzają również termin płatności ceny za ten towar. Pomimo dodatkowego wezwania pozwany nie zapłacił powódce należności. Nie zgłaszał reklamacji tak co do jakości jak i ilości nabytego towaru.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że faktury, na które powołuje się powódka nie dotyczą jego zakupów, a pozwany nie ma żadnych zobowiązań wobec powódki. Podniósł, że nie faktury nie zostały mu doręczone, towar na nich wyszczególniony nie był przez niego zamawiany, odebrany ani też nie był mu dostarczony. Twierdził, że faktury zostały wystawione omyłkowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Pozwany był inwestorem robót remontowych prowadzonych w jego nieruchomości w M.. Roboty remontowe wykonywał D. K. w okresie od sierpnia do grudnia 2013 roku. Wykonawca na prośbę pozwanego kupował materiały budowlane, m.in. u powódki. Po odebraniu towaru i faktury, dostarczał faktury pozwanemu, a pozwany uiszczał we wskazanym terminie należności. Ostatnim dniem, w którym D. K. wykonywał prace na rzecz pozwanego był 9 grudnia 2013 roku. Pozwany polecił mu opuścić teren budowy. Prace nie były w całości ukończone.

Dowód: zeznania świadka D. K. – k 73v – 74, zeznania pozwanego – k. 86

W celu podniesienia konkurencyjności strona powodowa zwykle wydaje towar odbiorcom, zgadzając się na płatność w późniejszym terminie. Pozwany korzystał z tej formy rozliczenia. Płacił należności przelewem, gotówką w siedzibie firmy lub kartą płatniczą także w siedzibie firmy. W 2012 roku pozwany zakupił u powódki materiały za kwotę około 14.000 zł a w 2013 roku za 21.000 zł. Nie uiścił kwoty dochodzonej pozwem.

Dowód: zeznania przedstawiciela strony powodowej Z. K. – k. 85v. – 86, zeznania pozwanego – k. 86

W toku współpracy pozwanego z powódką na powyższych zasadach zdarzyła się sytuacja, że na fakturze ujęto towar, którego faktycznie pozwany nie odebrał. Po wyjaśnieniu faktura została skorygowana, a pozwany w dalszym ciągu nabywał materiały budowlane u powódki.

Dowód: zeznania pozwanego – k. 86

Faktura z dnia 30 października 2013 roku wystawiona przez powódkę (...) Spółkę z o.o. w Ś. stwierdza sprzedaż worków na śmieci, taśmy niebieskiej, gładzi C., gipsu tynkarskiego. Łączna wartość towarów brutto wyniosła 115,20 zł. Nabywcą wskazanym w fakturze jest pozwany M. G.. Termin płatności określono na dzień 6 listopada 2013 roku. Odbiór faktury potwierdził swoim podpisem D. K..

Dowód: faktura – k. 5

Faktura z dnia 31 października 2013 roku wystawiona przez powódkę (...) Spółkę z o.o. w Ś. stwierdza sprzedaż przewodu (...), fugi C. i gipsu budowlanego. Łączna wartość towarów wyniosła brutto 64,20 zł. Nabywcą wskazanym w fakturze jest pozwany M. G.. Termin płatności określono na dzień 7 listopada 2013 roku. Odbiór faktury potwierdził swoim podpisem D. K..

Dowód: faktura – k. 6

Faktura z dnia 11 listopada 2013 roku wystawiona przez powódkę (...) Spółkę z o.o. w Ś. stwierdza sprzedaż gipsu, silikonu, gładzi C., kleju A. i innych materiałów budowlanych. Łączna wartość towarów wyniosła brutto 358,90 zł. Nabywcą wskazanym w fakturze jest pozwany M. G.. Termin płatności określono na dzień 21 listopada 2013 roku. Odbiór faktury potwierdził swoim podpisem D. K..

Dowód: faktura – k. 5

Faktura z dnia 29 listopada 2013 roku wystawiona przez powódkę (...) Spółkę z o.o. w Ś. stwierdza sprzedaż gipsu, gładzi C., gąbki ściernej, farby D., kołków. Łączna wartość towarów wyniosła brutto 330,02 zł. Nabywcą wskazanym w fakturze jest pozwany M. G.. Termin płatności określono na dzień 6 grudnia 2013 roku. Odbiór faktury potwierdził swoim podpisem D. K..

Dowód: faktura – k. 5

Faktura z dnia 13 grudnia 2013 roku wystawiona przez powódkę (...) Spółkę z o.o. w Ś. stwierdza materiałów budowlanych, jak papier karbowany, folia budowlana super, taśma niebieska oraz gruntu C., przewodu, kleju. Łączna wartość towarów wyniosła brutto 257,29 zł. Nabywcą wskazanym w fakturze jest pozwany M. G.. Termin płatności określono na dzień 19 grudnia 2013 roku. Odbiór faktury potwierdził swoim podpisem D. K..

Dowód: faktura – k. 5

Towar wykazany na fakturach był wydany D. K. w dniach od 28 października 2013 roku do 4 grudnia 2013 roku. Faktury wystawiano później.

Dowód: specyfikacja wydania – k. 82 – 84, 90 – 101

Pozwany był wielokrotnie wzywany do zapłaty należności telefonicznie. Wezwania były bezskuteczne, w rozmowie ostatecznej, w której poinformowano go o możliwości wytoczenia powództwa odmówił stanowczo uregulowania należności.

Dowód: zeznania przedstawiciela strony powodowej Z. K. – k. 85v. – 86

Pismem z dnia 19 marca 2015 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.125,61 zł. W wezwaniu powołano się na nieuregulowane faktury wystawione w okresie od 30 października 2015 roku do 13 grudnia 2013 roku, które w wezwaniu zostały oznaczone z numeru i daty. Wezwanie doręczono 30 marca 2015 roku.

Dowód: wezwanie do zapłaty – k. 11, potwierdzenie odbioru – k. 10

Sąd zważył:

Powódka opiera swoje żądanie na przepisach regulujących umowę sprzedaży. Zgodnie z przepisem art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Pozwany przeczy, by zawarł z powódką umowę sprzedaży, gdyż nie odbierał przedmiotu umowy, nie potwierdził jego odbioru, przedmiotu umowy nigdy nie otrzymał.

Potwierdzeniem zawarcia umowy w ocenie powódki są zeznania świadka D. K. oraz okoliczności zawarcia umowy mieszczące się w szerszym kontekście kupna przez pozwanego towarów i materiałów budowlanych u powódki w latach 2012 i 2013.

Nie ulega wątpliwości, że pozwany nie odebrał osobiście materiałów budowlanych, na które powódka wystawiła faktury wskazane w pozwie.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów, w szczególności zeznań przedstawiciela strony powodowej, świadka D. K. ale także na podstawie częściowych zeznań pozwanego można uznać, że powódka udowodniła fakt kupna materiałów budowlanych na kwotę dochodzoną pozwem.

Bezspornym bowiem jest, że świadek D. K. jako wykonawca robót budowlanych u pozwanego był przez niego umocowany do zawierania w jego imieniu i na jego rzecz umów sprzedaży w zakresie nabycia materiałów budowlanych u powódki.

Jak bowiem wynika z zeznań samego pozwanego to z jego inicjatywy wykonawca kupował na jego rzecz i rachunek artykuły budowlane u powódki a pozwany za te towary płacił. Zeznania te skonkretyzował przedstawiciel powódki w zakresie wartości sprzedaży i czasu, w jakim umowy te były zawierane. W okresie 2 lat pozwany kupił u powódki towary na kwotę blisko 35.000 zł i tylko 4 ostatnie faktury są przez niego kwestionowane.

Z treści umowy wynika więc, że D. K. działał na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez pozwanego, na rzecz którego miał zwracać umowy sprzedaży z powódką przez wyboru przedmiotu umowy i jego odebranie. Umocowanie nie obejmowało zapłaty, bowiem pozwany rozliczał się sam bezpośrednio ze sprzedawcą. Takie zasady były respektowane przez strony. Czynności te były przedmiotem umowy, jaka łączyła pozwanego z wykonawcą, a która dotyczyła wykonania robót budowlanych lub dzieła w postaci remontu nieruchomości. Na marginesie należy zastrzec, że dla niniejszej sprawy ustalenie dokładnie charakteru tej umowy nie jest istotne, jakkolwiek ten właśnie element (zakup materiałów) przemawiałby za przyjęciem, że była to umowa o dzieło.

Zgodnie z art. 98 k.c. pełnomocnictwo ogólne obejmuje umocowanie do czynności zwykłego zarządu. Do czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu potrzebne jest pełnomocnictwo określające ich rodzaj, chyba że ustawa wymaga pełnomocnictwa do poszczególnych czynności.

Bezspornym jest, że pozwany rozwiązał umowę z D. K.. Tym samym wygasło również pełnomocnictwo, gdyż było elementem łączącej pozwanego z wykonawcą umowy o dzieło. Jednakże ta okoliczność nie była powódce znana. Tego pozwany nie kwestionuje, nie dowodzi nawet, że zawiadomił powódkę o tym fakcie przed wezwaniem go do zapłaty.

Stąd sprzeczne stanowiska pozwanego i świadka D. K. co do daty rozwiązania umowy mają w sprawie znaczenie drugorzędne, choć na datę powołuje się pozwany, uzasadniając odmowę uregulowania spornych faktur. Świadek twierdził, że roboty trwały do 9 grudnia 2013 roku (poniedziałek), pozwany, że zakończyły się przed 7 grudnia 2013 roku (sobota). Pozwany nie podał jednak, kiedy dokładnie polecił wykonawcy wstrzymanie i zakończenie robót. Ostatnia część materiałów budowlanych została odebrana w dniu 4 grudnia 2013 roku. W świetle nieprecyzyjnych zeznań pozwanego nie można wykluczyć, że jeszcze w dniu 4 grudnia 2013 roku D. K. wykonywał prace i był umocowany do odbioru materiałów.

Niezależnie jednak od tej okoliczności, roszczenie powódki należy uznać za zasadne z uwagi na brzmienie przepisu art. 105 k.c. Zgodnie z nim jeżeli pełnomocnik po wygaśnięciu umocowania dokona w imieniu mocodawcy czynności prawnej w granicach pierwotnego umocowania, czynność prawna jest ważna, chyba że druga strona o wygaśnięciu umocowania wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć.

Dla powódki D. K. był pełnomocnikiem pozwanego dokonującym w jego umieniu kupna materiałów budowlanych i do czasu otrzymania od pozwanego zawiadomienia o rozwiązaniu umowy, to jest wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Pozwany nie udowodnił, że powódka wiedziała o wygaśnięciu umocowania, co obciążało go zgodnie z art. 6 k.c. stanowiącym, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Mimo uznania roszczenia za zasadne, nie sposób uznać, by powódka wykazała, że w terminach wskazanych w fakturach pozwany faktycznie pozostawał w zwłoce. Pozwany zaprzeczył, by otrzymał faktury, a powódka faktu doręczenia faktur nie wykazała. Biorąc pod uwagę fakt, że ich doszło do sporu i gwałtownego zerwania współpracy z D. K., nie można wykluczyć faktu, że o wysokości zobowiązania pozwany dowiedział się z telefonicznych monitów. Ich data, treść nie została wykazana w sposób niebudzący wątpliwości, stąd uznać należy, że dopiero od wezwania do zapłaty pozwany pozostawał w opóźnieniu. Wobec powyższego o odsetkach rozstrzygnięto na podstawie z art. 481§ 1 i 2 k.c., zasądzając jej od dnia następnego po wezwaniu do zapłaty, to jest od 1 kwietnia 2015 r.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Powódka wygrała niemal w całości więc należy się jej zwrot kosztów w pełnym zakresie, w tym kosztów opłaty stosunkowej 30 zł oraz kosztów zastępstwa w kwocie 180 i opłaty od pełnomocnictwa 17 zł.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.